

Handelingen 24-25-26-27

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1983-1984

Vergaderingen van mei 1984

MONDELINGE VRAGEN

WIJZIGING DECREET LANDELIJK GEORGANISEERDE SPORTVERENIGINGEN

MOTIES BELANGENCONFLICT HERSTELWET

MOTIE BELANGENCONFLICT INTERCOMMUNALES

MOTIES BEVOEGDHEIDSPROBLEMATIEK VOOGDIJ OCMW-RAADSLEDEN
WEZEMBEEK-OPPEM

PERSONEELSFORMATIE ADMINISTRATIE RUIMTELIJKE ORDENING,
LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

ACTIEVE RECREATIE DDS-DOMEIN NIEUWDONK TE OVERMERE-DONK

BESTRIJDING DOPING IN DE SPORT

VERKAVELINGSPLANNEN PRIVE-DOMEIN DE LIST TE SCHOTEN

LOZING DIERLIJKE FAECALIËN IN OPPERVLAKTEWATEREN

OPRICHTING INSTELLING KIND EN GEZIN

OPRICHTING VLAAMS COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR TOERISME

STIMULATIE KUNSTBELEID

INFORMATIE VLAANDEREN IN HET BUITENLAND

EXPLOITATIEVERGUNNING NV THOVADEC TE HEUSDEN-DESTELBERGEN

AFVALSTOFFENBELEID

Inhoud

Nr. 24 17 mei 1984
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1001

Ontwerp van decreet.

Indiening en verwijzing, blz. 1001

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1001

Ontwerp-resoluties

Indiening en verwijzing, blz. 1001

Brief van het rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1001

Verslagen

Indiening, blz. 1001

Moties

Indiening, blz. 1002

Jaarverslag

Indiening, blz. 1002

Beraadslagingen van de Vlaamse Executieve

Indiening, blz. 1002

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Indiening, blz. 1002

Mondelinge vraag (R.v.O. art. 66)

Indiening, blz. 1002

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 1002

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. Gabriels tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de normen voor de aanwerving van personeel voor de diensten van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1003

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over een door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve geleide economische missie naar Japan, blz. 1003

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de milieuhinder veroorzaakt ten gevolge van onafgedekte stortplaatsen en de daartoe te nemen maatregelen, blz. 1004

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de mogelijkheid tot het verlenen van overheidssteun aan de biologische land- en tuinbouwers, blz. 1004

Vraag van de heer R. Declercq tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de toe-

wijzing van leningen door het Participatiefonds, blz. 1005

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de onverantwoorde kappingen van meidoorn en andere planten door het Ministerie van landbouw, blz. 1005

Vraag van de heer G. Verhaegen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over het operationeel maken van de Vlaamse administratie, blz. 1007

Vraag van mevrouw C. Smitt tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de overheveling van het Rijksfonds voor sociale reclasering van minder-validen naar de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1007

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het vooropgestelde alternatief in verband met de geplande breekwerf te Pepingen, blz. 1008

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen - 26 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1009

Spreekers : de heren R. Peeters, verslaggever, A. Diegenant, W. Seeuws

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1012

Spreekers : de heren A. Diegenant, W. Seeuws

Motie voorgesteld door de heren N. De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 255 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 256 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 257 (1983-1984) - Nr. 1

Bespreking, blz. 1012

Spreekers : de heren N. De Batselier, F. Baert, E. Baldewijns

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1020

Nr. 25 17 mei 1984
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1021

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1021

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1021

Interpellatie

Indiening, blz. 1021

Motie voorgesteld door de heren N. De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 255 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 256 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 257 (1983-1984) - Nr. 1

Bespreking (Voortzetting), blz. 1021

Spreekers : de heren L. De Grève, G. Verhaegen, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, N. De Batselier, F. Baert, E. Baldewijns

Motie voorgesteld door de heren G. Temmerman, H. De Loor, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Senaat ingediend ontwerp van wet betreffende de intercommunales, Senaat-stuk 529 (1982-1983) - Nr. 1 - 258 (1983-1984) - Nr. 1

Bespreking, blz. 1032

Spreekers : de heren G. Temmerman, A. De Beul, G. Verhaegen, M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, F. Vermeiren

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende wijziging van het de-

creet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen

- 26 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1038

Spreker : de heer W. Seeuws

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer D. Vervaeke tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de **bevoegdheidsproblematiek** betreffende de voogdij inzake verkiezing van de OCMW-raadsleden in Wezembeek-Oppeem

Hoofdelijke stemming, blz. 1039

Motie voorgesteld door de heren N. De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 255 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 256 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 257 (1983-1984) - Nr. 1

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1041

Spreker : de heer P. Van Grembergen

Motie voorgesteld door de heren N. De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 255 (1983-1984) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1041

Sprekers : mevrouw M. Van Puymbroeck, de heer H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 256 (1983-1984) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1043

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict

naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 257 (1983-1984) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1044

Motie voorgesteld door de heren G. Temmerman, H. De Loo, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Senaat ingediend ontwerp van wet betreffende de intercommunales, Senaat stuk 529 (1982-1983) - Nr. 1

- 258 (1983-1984) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1045

Sprekers : de heren G. Temmerman, G. Verhaegen, J. Van Elewycyk

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, en de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de nieuwe personeelsformatie voor de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu, blz. 1048

Sprekers : de heren J. De Mol, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud

Indiening van moties, blz. 1053

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de geplande actieve recreatie in het DDS-domein Nieuwdonk te Overmere-Donk, blz. 1054

Sprekers : de heren J. De Mol, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de bestrijding van de doping in de sport, blz. 1056

Sprekers : de heren J. Caudron, A. Diegenant, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid

Indiening van moties, blz. 1061

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de verkavelingsplannen voor het privé-domein De List te Schoten, blz. 1062

Sprekers : de heren F. Geyselings, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud

Indiening van moties, blz. 1066

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister

van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het lozen van dierlijke faecaliën in de oppervlaktewateren, blz. 1066

Sprekers : de heren F. Geyselings, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs

Indiening van moties, blz. 1070

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1070

Nr. 26

29 mei 1984
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1071

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1071

Intrekking, blz. 1071

Verslagen

Indiening, blz. 1071

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening, blz. 1071

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 1071

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1072

Regeling van de werkzaamheden

Wijziging in de orde, blz. 1072

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, over het verenigbaar maken van bepaalde gemeentelijke reglementen inzake aanvullende personenbelasting met het Belgisch-Nederlands verdrag ter voorkoming van dubbelbelasting, blz. 1072

Vraag van de heer W. Seeuws tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de exploitatievergunning voor de firma NV Thovadec te Heusden-Destelbergen, blz. 1078

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over een mogelijk cultureel akkoord met de Duitstalige Gemeenschap, blz. 1073

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over een georganiseerde vertegenwoordiging van de regio's in Europa, blz. 1073

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over het ambtelijk overleg in Beneluxverband betreffende de kaderovereenkomst van de Raad van Europa inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten, blz. 1074

Vraag van de heer H. De Loor tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de verschuiving van de ingangsdatum voor de aanpassing van huurprijzen en de gevolgen daarvan voor de erkende maatschappijen voor sociale woningbouw, blz. 1075

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gevolgen van de toename van het aantal vossen in sommige delen van het Vlaamse land, blz. 1075

Vraag van de heer T. Kelchtermans tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de medewerking van maatschappijen voor sociale woningbouw aan de realisatie van projecten in herwaarderingsgebieden en de berekening van huur- en kostprijs, blz. 1076

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het afsluiten van de telefoon in het Vlaams Cultureel Centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam, blz. 1077

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de stand van zaken betreffende de prijsbinding voor boeken, blz. 1077

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het uitblijven van het antwoord op een reeks vragen vanwege de Commissie voor buitenlands beleid en op een reeks schriftelijke vragen ingediend door een lid van de Raad betreffende internationale culturele samenwerking, blz. 1078

Vraag van de heer L. De Grève tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het uitblijven van het vijfde decreet in de cultuursector en de daaruit voortvloeiende moeilijkheden voor de initiatieven die niet meer als experiment kunnen worden gesubsidieerd, blz. 1079

Vraag van de heer E. Beysen tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over het Rijksfonds voor sociale reclassering van minder-validen, blz. 1079

Ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin” — 234 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1080

Sprekers : mevrouw C. Smitt, verslaggever, mevrouw O. Lefeber, de heren L. De Grève, A. De Beul, mevrouw W. Demeester-De Meyer, de heer J. Valkeniers, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, de heer L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1095

Nr. 27

29 mei 1984
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1097

Ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin” — 234 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1097

Sprekers : de heer A. De Beul, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, de heren G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, J. Valkeniers

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme

— 249 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1104

Sprekers : de heren A. Bourgeois, verslaggever, W. Seeuws, E. Desutter, M. Decoster, A. Diegenant, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1112

Sprekers : de heren K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, A. De Beul, H. Weckx, L. Van den Bossche, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, de heren L. de Grève, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer R. Declercq tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het cultuurbeleid en meer bepaald het kunstbeleid en de maatregelen ter bevordering en de spreiding van de kunst alsmede het stimuleren van de eigen cultuurproductie en de kunstzinnige vorming van de jeugd, blz. 1117

Sprekers : de heren R. Declercq, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin” — 234 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen, blz. 1122

Sprekers : de heren J. Valkeniers, H. de Bruyne, A. De Beul

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme

— 249 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingen, blz. 1126

Sprekers : de heren J. Van Elewycq, G. Verhaegen, A. De Beul

Hoofdelijke stemming, blz. 1126

Moties tot besluit van de interpellatie van

de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, en de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de nieuwe personeelsformatie voor de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu

Hoofdelijke stemming, blz. 1127

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de verkavelingsplannen voor het privé-domein De List te Schoten

Hoofdelijke stemming, blz. 1127

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het lozen van dierlijke faecaliën in de oppervlaktewateren

Hoofdelijke stemming, blz. 1127

Spreker : de heer J. Van Elewycq.

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de bestrijding van de doping in de sport

Hoofdelijke stemming, blz. 1129

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de informatie betreffende Vlaanderen naar het buitenland toe, blz. 1130

Sprekers : de heren J. Valkeniers, J. Buchmann; Gemeenschapsminister van huisvesting

Interpellatie van de heer W. Seeuws tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de exploitatievergunning voor de firma NV Thovadec te Heusden-Destelbergen, blz. 1132

Sprekers : de heren W. Seeuws, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud

Interpellatie van de heer L. Vanvelthoven tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de ophaling en verwijdering van de huishoudelijke afvalstoffen in Limburg en het gebrek aan een beleid ter voorkoming en terugwinning van afvalstoffen, blz. 1134

Sprekers : de heren L. Vanvelthoven, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs

Indiening van moties, blz. 1140

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1141

24e vergadering

Donderdag 17 mei 1984
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer J. Pede

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

H. Boel ; gezondheidsredenen.

G. Cardoen, A. Laridon ; buitenslands.

R. Vansteenkiste ; ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende wijziging en aanvulling van de Huisvestingscode – 259 (1983-1984) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor huisvesting.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer O. Van den Broeck c.s. houdende reglementering van wielproeven en -wedstrijden voor minderjarigen – 253 (1983-1984) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.

- Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende regeling van de veiligheidsrapportering – 254 (1983-1984) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor leefmilieu en waterbeleid.

ONTWERP-RESOLUTIES

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende ontwerp-resoluties werden ingediend :

- Ontwerp-resoluties ingediend door de Vlaamse Executieve bij de beleidsnota DIRV-actie – Visie op een vernieuwd Vlaams industrieel beleid – 227 (1983-1984) – Nr. 2.

Verwezen naar de Commissie voor economisch, tewerkstellings- en

energiebeleid.

BRIEF VAN HET REKENHOF

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende brief van het Rekenhof werd ingediend :

- Brief van het Rekenhof van 20 januari 1984 betreffende de begrotingsberaadslagingen van de Vlaamse Executieve genomen sinds 22 december 1981 – 14-A (1983-1984) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor financiën en begroting.

VERSLAGEN

Indiening

De Voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heer R. Peeters namens de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming over het voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen – 26 (1981-1982) – Nr. 2.

Voorzitter

- door de heer R. Maes namens de Commissie voor financiën en begroting over de brief van het Rekenhof van 20 januari 1984 betreffende de begrotingsberaadslagingen van de Vlaamse Executieve genomen sinds 22 december 1981
- 14-A (1983-1984) - Nr. 2.

MOTIES

Indiening

De Voorzitter : De volgende moties werden ingediend :

- Motie voorgesteld door de heer N. De Batselier betreffende een **belangenconflict**
- 255 (1983-1984) - Nr. 1.
- Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewyck betreffende een **belangenconflict**
- 256 (1983-1984) - Nr. 1.
- Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewyck betreffende een **belangenconflict**
- 257 (1983-1984) - Nr. 1.
- Motie voorgesteld door de heren G. Temmerman, H. De Loor, A. De Beul en J. Van Elewyck betreffende een **belangenconflict**
- 258 (1983-1984) - Nr. 1.

JAARVERSLAG

Indiening

De Voorzitter : Het volgende jaarverslag werd ingediend :

- Jaarverslag 1983 van de Vlaamse Interuniversitaire Raad.

Dit jaarverslag ligt ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling

Openbare Vergadering.

BERAADSLAGINGEN VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE

Indiening

De Voorzitter : De volgende beraadslagingen van de Vlaamse Executieve werden ingediend :

- Beraadslaging van de Vlaamse Executieve houdende machtiging tot vastleggen, ordonnanceren en uitbetalen van uitgaven aan te rekenen op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het **begrotingsjaar 1984 - VE/K46**.
- Beraadslaging van de Vlaamse Executieve houdende machtiging tot vastlegging, ordonnanceren en betaling van aanvullende kredieten in te schrijven onder Titel IV, Afzonderlijke Sectie van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap - **VE/K47**.

Deze beraadslagingen liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

INTERPELLATIE (R.v.O. art. 67)

Indiening

De Voorzitter : De volgende interpellatie werd ingediend :

- door de heer R. Declercq tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het cultuurbeleid en meer bepaald het kunstbeleid en de maatregelen ter bevordering en spreiding van de kunst alsmede het stimuleren van de eigen cultuurproductie en de kunstzinnige vorming van de jeugd.

MONDELINGE VRAAG (R.v.O. art. 66)

Indiening

De Voorzitter : De volgende mondelinge vraag werd ingediend :

- door de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het afsluiten van de telefoon in het Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond te Amsterdam.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (R.v.O. art. 65)

Indiening

De Voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren J. Ansoms, E. Beysen, A. Bogaerts, A. Bourgeois, J. Caudron, N. De Batselier, A. De Beul, J. De Bremaeker, C. De Clercq, mevrouw W. Demeester-De Meyer, de heren J. De Mol, E. Derycke, mevrouw G. Devos, de heren J. Gabriels, F. Geyselings, L. Kelchtermans, T. Kelchtermans, W. Kuijpers, A. Laridon, mevrouw O. Lefeber, de heer O. Meyntjens, mevrouw M. Panneels-Van Baelen, de heren P. Peeters, W. Seeuws, J. Sleenckx, A. Steverlynck, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heren J. Valkeniers, L. Van den Bossche, J. Van Elewyck, P. Van Grembergen, E. Vankeirsbilck, L. Vanvelthoven, H. Van Wambeke, D. Vervaet, H. Weckx, R. Windels.

VRAGEN (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. Gabriels tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de normen voor de aan-

werving van personeel voor de diensten van de Vlaamse Gemeenschap

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Gabriëls tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de normen voor de aanwerving van personeel voor de diensten van de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Gabriëls heeft het woord.

De heer J. Gabriëls (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, in verband met de normen voor de aanwerving van personeel voor de diensten van de Vlaamse Gemeenschap had ik graag een volledig antwoord willen ontvangen op de volgende vragen.

1. Welke objectieve criteria hanteert men bij een aanwerving ?
2. Worden die criteria steeds toegepast ?
3. Worden aan tijdelijk personeel, onder meer de stagiairs, garanties gegeven voor definitieve aanwerving ?
4. Speelt het Cultuurpact in de culturele sector een rol ?
5. Hoeveel personeelsleden zijn via VZW's aangeworven ?
6. Hoeveel via andere procedures ? Welke procedures ?

De Voorzitter : De heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, hierna volgen de antwoorden op de zes vragen die het geachte lid heeft gesteld.

1. De aanwerving van statutair personeel in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is onderworpen aan de regelen vervat in het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 tot vaststelling van het statuut van het **Rijkspersoneel**. Dit statuut schrijft een **vergelijkend wervingsexamen** voor.
2. Die regelen worden strikt geëerbiedigd.

3. Aan tijdelijk personeel worden geen waarborgen gegeven voor een vaste benoeming.

4. Maatregelen van wettelijke en/of decretale aard, zoals het Cultuurpact, worden uiteraard bij benoemingen geëerbiedigd. Ik moge eraan toevoegen dat artikel 20 van het **Cultuurpact-decreet** eveneens de eerbiediging voorschrijft van de statutaire regelen.

5. Er werd geen opdracht gegeven ten behoeve van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, personeelsleden aan te werven via verenigingen zonder winstoogmerk.

6. Het departement van de Vlaamse Gemeenschap beschikt over geen BTK noch DAC-personeel.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over een door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve geleide economische missie naar Japan

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Valkeniers tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over een door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve geleide economische missie naar Japan.

De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, via de pers werden wij geïnformeerd over de economische missie naar Japan geleid door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve. Dergelijk initiatief kan vanzelfsprekend slechts toegejuicht worden en de hoop moet worden uitgedrukt dat deze missie voor de Vlaamse economie met concrete resultaten wordt bekroond.

Teneinde een beter zicht op de aard van deze missie te krijgen, zou ik

graag van de geachte Minister vernemen :

1. wie deze missie heeft georganiseerd ;
2. wie de deelnemers heeft geselecteerd ;
3. wie welke kosten heeft gedragen ;
4. of het passend voorkomt dat op een colloquium onder de auspiciën van de Vlaamse regering een **privé-persoon** het sociaal economisch portret van Vlaanderen schetst ;
5. of deze privé-persoon deel uitmaakte van de officiële delegatie.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in antwoord op de vragen van collega Valkeniers kan ik het volgende mededelen.

1. De Vlaamse wetenschappelijke en economische missie naar Japan is georganiseerd door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, met actieve medewerking van een groot aantal instanties : de Japanse ambassade in Brussel, de JETRO-diensten, de Belgische ambassade in Tokio, de Belgisch-Luxemburgse Kamer van Koophandel in Japan, het Instituut voor Textiel en Confectie van België, de Honda Foundation, de Osaka Chamber of Commerce, de International Science Club of Osaka en de Osaka Foundation for Science and Technology.

Daarnaast werd ik bij de organisatie belangloos bijgestaan door een groep Vlaamse deskundigen uit de privé-sector, die een ruime internationale ervaring hebben in de prospectie naar en het onthaal van **kandidaat-investeerders**.

2. De deelnemers aan de missie hebben op eigen initiatief ingeschreven, na een ruime schriftelijke rondvraag in het bedrijfsleven.
3. De deelnemers uit de privé-sector stonden in voor hun eigen reis- en verblijfkosten. Zij hebben bovendien een substantiële bijdrage betaald in de algemene kosten van de missie.

Geens

Ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap waren de reisen verblijfskosten van vier medewerkers, alsmede de reis- en verblijfskosten van vier universiteitsprofessoren die tijdens de missie in symposia het Vlaams wetenschappelijk potentieel hebben voorgesteld en die tevens hebben deelgenomen aan besprekingen met universiteiten en wetenschappelijke instellingen.

De organisatiekosten van colloquia, symposia en andere publieke manifestaties werden mede gedragen door de Belgisch-Luxemburgse Kamer van Koophandel in Japan, de Honda Foundation, de Osaka Chamber of Commerce, de International Science Club of Osaka, de Osaka Foundation for Science and Technology, het ITCB en Nippon Television.

4. Op de colloquia werd het sociaal economisch portret van Vlaanderen inderdaad geschetst niet alleen door mezelf maar ook door een jurist die tot de deelnemers uit de privé-sector behoorde en die gespecialiseerd is in het fiscaal, het economisch en het sociaal recht. Deze keuze is conform met een algemene gedragslijn, die ik ook voor de Technologiedagen volg en die erop gericht is met vooraanstaande deskundigen van het bedrijfsleven intens samen te werken in het kader van het wetenschappelijk en industrieel beleid van de Vlaamse Executieve in binnen- en buitenland.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de milieuhinder veroorzaakt ten gevolge van onafgedekte stortplaatsen en de daartoe te nemen maatregelen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Geyselings tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid

en onderwijs, over de milieuhinder veroorzaakt ten gevolge van onafgedekte stortplaatsen en de daartoe te nemen maatregelen.

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de Rupelstreek en meer bepaald de gemeente Rumst blijft in de actualiteit voor wat haar stortplaatsen betreft. Na het sluiten van alle stortplaatsen in deze regio, blijven deze vuilnisbelten onafgewerkt liggen. Stank en rookontwikkeling door zelfontbranding hinderen de omgeving. De gemeente Rumst zit erg verveeld met deze nieuwe situatie : de eigenaars dekken hun stortplaats niet af en nu wil de gemeente zelf tot de afdekking van al die rotzooi overgaan.

Graag heb ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat kan en wil de Minister in deze stortaffaire nog doen om de nog resterende milieuhinders weg te nemen ?

2. Bij wie ligt thans de volle verantwoordelijkheid om de volksgezondheid en veiligheid van de plaatselijke bevolking te vrijwaren en wat zijn hiertoe de middelen ?

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Met betrekking tot 2 stortplaatsen in de Rupelstreek is op dit ogenblik een aanbestedingsprocedure lopende teneinde de afdekking te realiseren. Tevens wordt door mijn diensten onderzocht of deze werken kunnen gesubsidieerd worden in toepassing van artikel 4, 11" van het koninklijk besluit van 23 juli 1981.

2. De verantwoordelijkheid voor de vrijwaring van de volksgezondheid en de veiligheid van de plaatselijke bevolking berust bij de gemeentelijke overheden, dit op grond van de decreten van 14 december 1789 en 16-24 augustus 1790.

In de mate waarin de openbare rust,

zuiverheid, veiligheid of gezondheid door de dreigende milieuverontreinigingen in gevaar komen en er ter zake geen verordeningen van bijzondere politie bestaan, behoort het tot de bevoegdheden van de gemeenteraad gelend op te treden door het uitvaardigen van politieverordeningen.

Dergelijke verordeningen werden onlangs uitgevaardigd door de gemeenten Boom, Rumst en Schelle. Indien deze verordeningen niet nageleefd worden, kan de burgemeester optreden en de kosten van dit optreden verhalen op de exploitanten en/of eigenaars.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de mogelijkheid tot het verlenen van overheidssteun aan de biologische land- en tuinbouwers

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vervae tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de mogelijkheid tot het verlenen van overheidssteun aan de biologische land- en tuinbouwers.

De heer Vervae heeft het woord.

De heer D. Vervae (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de beroepsbiotellers in Vlaanderen zetten koppig door, zonder rijk te worden.

Hun werk is hard labour, geweldig arbeidsintensief en kleinschalig. De opbrengst van hun arbeid ligt lager dan in de traditionele landbouw. Ze leveren vooral kwaliteitsprodukten af, die onder meer door thuisverkoop en via de boerenmarkten bij de verbruikers komen.

Door het opzetten van een coöperatief systeem slagen de biologische tellers erin hun produktie-aanbod op de

Vervae

markt te vergroten.

Wij stellen vast dat in Wallonië de beroepsbiotelers al een stap verder staan dan in Vlaanderen. Daarenboven kunnen zij in Wallonië rekenen op overheidssteun, hetgeen tot hiertoe nog niet het geval is in Vlaanderen.

Dit betekent dat voor elk experiment de Vlaamse bioteler alle risico's zelf moet dragen, wat schril afsteekt tegen alle mogelijke faciliteiten die de klassieke landbouw telt.

Daarom mijn vraag aan de Minister, die ook het verlenen van aanvullende hulp aan landbouwbedrijven als bevoegdheid heeft, om het verlenen van overheidssteun aan biologische land- en tuinbouwers in overweging te willen nemen.

De ruimte die Nederland laat aan deze nieuwe ontwikkelingen in de land- en tuinbouw kan de Minister hierbij inspireren.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het landbouwbeleid is in hoofdzaak een Europese en nationale materie. De vraag of de beroepsbiotelers aanspraak kunnen maken op de overheidssteun toegekend aan gewone land- en tuinbouwers moet derhalve worden gesteld aan de Minister van landbouw.

Krachtens de staatshervorming van 1980 zijn de Gewesten alleen bevoegd voor de aanvullende of suppletieve hulp aan landbouwbedrijven. In het kader van het selectief subsidiëringsbeleid van de Executieve is totnogtoe niet overwogen om van die mogelijkheid gebruik te maken.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag vande heer R. Declercq tot de heer G. Geens, Voorzitter van de

Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de toewijzing van leningen door het Participatiefonds

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Raphaël Declercq tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de toewijzing van leningen door het Participatiefonds.

De heer Declercq heeft het woord.

De heer R. Declercq (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, steeds meer klachten komen mij ter ore betreffende het toekennen van leningen door het Participatiefonds.

Sommige aanvragen die volledig in orde schijnen te zijn, worden zonder meer en zonder motivatie geweigerd. Aan de betrokken diensten om uitleg vragen is onbegonnen werk.

Erger nog en onbegrijpelijk wordt het wanneer uitkeringsgerechtigde werklozen, die zelfstandig willen worden, door de RVA van de werkloosheidsuitkering uitgesloten worden voor of na dat de beslissing van het Participatiefonds genomen werd zodat zij helemaal zonder inkomen vallen.

Graag vernam ik van de heer Minister :

– of er louter willekeurig wordt gehandeld ;

– of het niet billijk zou zijn dat een weigering ten minste gemotiveerd zou worden ;

– of het aanvaardbaar is dat een werkloze gedurende de onzekere periode van zijn aanvraag of er na van de werkloosheidsuitkering kan uitgesloten worden ;

– of wij de geruchten moeten geloven waarbij beweerd wordt dat dossiers uit Vlaanderen, net zoals zoveel andere zaken, stiefmoederlijk worden behandeld.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, collega's, de werking van het Participatiefonds, opgericht bij de wet van 13 juli 1983, ressorteert exclusief onder de Minister van middenstand, de Minister van financiën en de Minister van tewerkstelling en arbeid.

De controle op de werkloosheid en de beslissingen tot schorsing van of uitsluiting uit het recht op werkloosheidsuitkering behoren tot de bevoegdheid van de Minister van tewerkstelling en arbeid.

De Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve zijn derhalve niet bevoegd in de door het geachte lid opgeroepen materie.

Niettemin heb ik bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening aangedrongen op passende maatregelen om te voorkomen dat kandidaten voor een achtergestelde lening bij het Participatiefonds zouden worden uitgesloten van werkloosheidsuitkering.

Tot de Minister van tewerkstelling en arbeid heb ik hetzelfde verzoek gericht.

De Vlaamse Executieve zal het beleid van het Participatiefonds na zes maanden effectieve werking grondig evalueren, conform de beslissing genomen op 6 juli 1983.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de onverantwoorde kappingen van meidoorn en andere planten door het Ministerie van landbouw

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vervae tot de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de onverantwoorde kappingen van meidoorn en andere planten door het Ministerie van landbouw.

De heer Vervae heeft het woord.

De heer D. Vervae (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het afleveren van kapvergunningen valt onder de bevoegdheid van Gemeenschapsminister Akkermans. Het bevel om de meidoorn te kappen behoort echter tot de bevoegdheid van de centrale Minister van landbouw. Deze bevoegdheidsopdeling lijkt ons onlogisch en weinig bevorderlijk voor een coherent beleid.

De maatregel die de Minister van landbouw genomen heeft ter bestrijding van het bacterievuur, met name het kappen, is een drastische maatregel en betekent een enorme verarming van het landschap. Bovendien bestaat er geen enkele verplichting tot heraanplanting. De maatregel zou gebaseerd zijn op een vertrouwelijk of geheim rapport.

Ik zou graag aan de Gemeenschapsminister die toch bevoegd is voor het afleveren van de kapvergunningen, de volgende vragen stellen.

1. Hebt u een advies gegeven of werd u geconsulteerd bij de samenstelling

Voorgrond : Gemeenschapsminister J. Lenssens (CVP). Achter hem : mevrouw R. De Backer-Van Ocken (CVP), de heren J. Dupré (CVP), R. Peeters (CVP), verslaggever over het decreet-sportverenigingen, en D. Vervae (VU)

van het evaluatierapport inzake bestrijding van bacterievuur ?

2. Hebt u kennis van de inhoud van dit rapport ? Zo ja, kan u bepaalde beschikkingen in verband met het verwijderen van groenelementen uit het landschap, mededelen ?

3. Ik ben ervan overtuigd dat u ook meent dat het verwijderen van de meidoorn tot een verschraling van het landschap leidt. Welke beleidsmaatregelen wil u op dit vlak nemen in de toekomst ?

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, binnen het raam en in uitvoering van het koninklijk besluit van 16 oktober 1981 betreffende de bestrijding van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen, werd door de Minister van landbouw, onder wiens bevoegdheid de plantenbescherming ressorteert, op 13 februari 1984 een besluit genomen betreffende de tijdelijke maatregelen om het inbrengen en het verspreiden van bacterievuur te voorkomen.

Dit besluit beoogt voor bijzondere beschermde gebieden die nauwkeurig worden omschreven en wat het Vlaamse landsgedeelte betreft gelegen zijn rond de belangrijkste boomkwekerijcentra en de productiecentra van fruitbomen, gedurende de periode van 15 april tot 1 november, een adequate bescherming te bieden tegen het inbrengen en het verspreiden van bacterievuur.

Deze tijdelijke beschermingsmaatregelen die vooral de teelt en het verhandelen van potentiële waardplanten van de door de fruit- en boomkwekers gevreesde ziekte wens te vrijwaren om de verspreiding van de ziekte tegen te gaan, zijn in tijd beperkt en niet zo drastisch als soms wel wordt voorgesteld.

Het is in de bedoelde gebieden dat op voorstel en onder toezicht van de ingenieur voor plantenbescherming van het Ministerie van landbouw, gepaste bestrijdingsmaatregelen worden

getroffen, hetgeen onder meer kan inhouden dat besmette waardplanten worden behandeld, tegen de grond afgezet worden of desnoods gerooid, waarna de plantendelen moeten worden verbrand.

Wat de meidoorn betreft, legt het ministerieel besluit alleen de verplichting op dat deze tussen 1 november en 1 maart derwijze moeten gesnoeid worden dat de bloei onmogelijk is. Bovendien kunnen afwijkingen van deze snoeiverplichting worden toegestaan in natuurgebieden met wetenschappelijke waarde.

Het is dus duidelijk niet zo dat de door de Minister van landbouw genomen maatregelen zo drastisch zijn dat als voorzorgsmaatregel steeds tot de kapping van de potentiële waardplant moet worden overgegaan.

Voor zover als laatste maatregel toch zou beslist worden dat tot kapping moet worden overgegaan, is het wel zo dat de wet van 29 maart 1962 – met latere wijzigingen en aanvullingen – houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, meer bepaald artikel 44, voorziet dat er een stedebouwkundige vergunning vereist is voor het ontbossen, alsmede voor het vellen van alleenstaande hoogstammige bomen binnen de groene ruimten van een bij koninklijk besluit goedgekeurd plan van aanleg, alsmede voor bomen die staan in een goed waarvoor een verkavelingsvergunning is afgegeven.

In aanvulling van het voorgaande kan ik u mededelen dat door mijn diensten thans een model van bouwverordening met betrekking tot de beplantingen wordt voorbereid en thans, na het consulteren van diverse instanties, de gemeenten en verschillende verenigingen die zoals ik bekommerd zijn om het behoud van de natuur en het landschap, in een eindfase is gekomen zodat de gemeenten zullen kunnen overgaan tot het nemen van gepaste kap- en beplantingsmaatregelen buiten die gebieden die thans reeds onder de vergunningsplicht vallen.

Desgevallend kan alsdan de verplichting tot heraanplanting van de gerooiden bomen worden opgelegd om onder meer de verschraling van het land-

Akkermans

schap tegen te gaan.

Wanneer u refereert naar een „vertrouwelijk of geheim rapport” waarop de maatregel genomen door de Minister van landbouw zou gebaseerd zijn, kan ik u alleen maar antwoorden dat de bestrijding van voor planten en plantaardige produkten schadelijke organismen, volledig onder de bevoegdheid van de Minister van landbouw ressorteert en de inhoud van het rapport waarnaar u verwijst, mij onbekend is.

Hieromtrent werd mij geen advies gevraagd en werd ik niet geconsulteerd bij de samenstelling van het evaluatierapport inzake de bestrijding van bacterievuur.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer G. Verhaegen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over het operationeel maken van de Vlaamse administratie

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Verhaegen tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over het operationeel maken van de Vlaamse administratie.

De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, tijdens de bespreking van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap in de Vlaamse Raad hebben wij reeds gewezen op de dringende nood om de Vlaamse administratie operationeel te maken.

De Vlaamse Executieve besliste trouwens vorig jaar reeds na te gaan welke de juiste personeelsbehoefte is, rekening houdende met de financiële mogelijkheden van de Vlaamse Gemeen-

schap.

Zou de Voorzitter van de Vlaamse Executieve ons kunnen meedelen :

1. of er reeds een organigram werd opgesteld en hoeveel eenheden dit omvat ;
2. of dit organigram binnen de budgettaire mogelijkheden van de Vlaamse Gemeenschap valt ;
3. of er reeds een organiek reglement werd opgesteld waarbij het statuut van het personeel werd geregeld ;
4. of er een beslissing werd genomen om te beantwoorden aan de veelvuldige vragen naar de regularisatie van de huidige tijdelijke betrekkingen, die omvatten : tijdelijken, contractuelen, tewerkgestelde werklozen, *occasionellen*, andere speciale statuten ?

Ik heb vandaag ook die vierde vraag willen stellen omdat het probleem integraal deel uitmaakt van de organisatie van de Vlaamse administratie die dringend nodig is.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in haar zitting van 9 mei jongstleden heeft de Vlaamse Executieve haar principiële goedkeuring gehecht aan een nieuwe personeelsformatie.

Vooraf werden talrijke besprekingen gevoerd in de werkgroep „Herstructurering van de administratie” – die zoals u weet vertegenwoordigers van ieder Gemeenschapsminister omvat –, in de directieraad en in de syndicale raad van advies.

Het hoeft gezegd dat al deze besprekingen werden gevoerd in een serene en constructieve atmosfeer.

De nieuwe formatie heeft betrekking op 3.907 eenheden ; dit aantal staat tegenover 3.678 eenheden van de *ontvangst* personeelsformatie.

De ter beschikking gestelde middelen voor personeelsuitgaven volstaan om de kostprijs te dekken.

Het organiek reglement van het Mi-

nisterie van de Vlaamse Gemeenschap, zoals principieel goedgekeurd in de Vlaamse Executieve, maakt thans het voorwerp uit van overleg met de vakbonden. Het zal eveneens voor advies worden voorgelegd aan de directieraad.

Alles wordt in het werk gesteld opdat ook dit dossier na afsluiting van de formele procedure, ten spoedigste door de Vlaamse Executieve zou kunnen worden bekrachtigd.

De Vlaamse Executieve heeft vooralsnog geen beslissing genomen betreffende de veelvuldige vragen met het oog op de toelating tot de vaste betrekkingen bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, van de personen die tot wederopzeggens zijn tewerkgesteld.

Zoals vroeger reeds vanop deze tribune werd verklaard, en inspelend op de wens van talrijke leden van deze hoge vergadering, worden thans de mogelijkheden onderzocht om de toestand van de precaire personeelsleden, waarvan velen reeds verscheidene jaren nauwgezet en efficiënt de administratie dienen, op een geobjectiverde wijze te stabiliseren.

Eerlang zal ikzelf het initiatief nemen om deze problematiek aan de Vlaamse Executieve voor te leggen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van mevrouw C. Smitt tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de overheveling van het Rijksfonds voor sociale reclassering van mindervaliden naar de Vlaamse Gemeenschap

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Smitt tot mevrouw Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de overheveling van het Rijksfonds voor sociale reclassering van mindervaliden naar de Vlaamse Gemeenschap.

Mevrouw Smitt heeft het woord.

Mevrouw C. Smitt (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, rekening houdende met de moeilijke financiële situatie van het Rijksfonds voor sociale reclassering van minder-validen, enerzijds, en met het feit dat dit Rijksfonds zou moeten overgeheveld worden naar de Vlaamse Gemeenschap, anderzijds, zouden wij het ten zeerste op prijs stellen de houding van mevrouw de Gemeenschapsminister te vernemen ten aanzien van deze overheveling.

De Voorzitter : Minister Steyaert heeft het woord.

Minister R. Steyaert (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, het geachte lid vraagt naar mijn houding in verband met de overheveling van het Rijksfonds voor sociale reclassering van minder-validen.

Ik kan u niet verhelen dat in de eerste plaats mijn houding er een is van grote bezorgdheid. Of het Rijksfonds al dan niet snel of traag wordt overgeheveld, het huidige deficit blijft een schaduw werpen over de gehandicap-tengemeenschap. Men mag daarenboven niet vergeten dat vele tienduizende Vlaamse gehandicapten gebruik maken van de mogelijkheden geboden door het Rijksfonds hetzij voor revalidatie, hetzij voor sociale hulp, hetzij voor een job in één van de 64 beschuttende werkplaatsen.

Op de centra voor revalidatie doen 247.181 ingeschreven Vlaamse minder-validen beroep. De uitgaven van de Vlaamse centra betekenen 70 procent van de totale uitgaven. De 64 beschuttende werkplaatsen in Vlaanderen bieden werk aan 9.845 minder-validen.

Het is deze bevoegdheid die mij ertoe aangezet heeft om de Eerste Minister te vragen dat door de Minister van tewerkstelling en arbeid de nodige beslissingen zouden worden genomen. Ik heb daarbij uitdrukkelijk gesteld dat het ondenkbaar en onaanvaardbaar zou zijn dit deficit integraal weg te werken via besparingen. Deze financiële aanzuivering is daarenboven ook een essentiële voorwaarde die door de Vlaamse Executieve is gesteld vooraleer de taken van het Fonds zouden worden overgeheveld

naar de Gemeenschappen. Het zou immers grotesk zijn te veronderstellen dat de Gemeenschappen zonder enige bevoegdheid over de financiële hefboomen, toch zouden dienen de saneringsmaatregelen te nemen die nu nodig zijn.

De overheveling van de taken van het Rijksfonds naar de Gemeenschappen dient in alle duidelijkheid te gebeuren.

Duidelijkheid qua financiële uitgangssituatie. Dit veronderstelt het wegwerken van het huidige deficit.

Duidelijkheid qua bevoegdheden. Dit vraagt een omschrijving van de individuele prestaties inzake functionele revalidatie.

Duidelijkheid qua toekomstige financieringsmiddelen zowel naar de orde van grootte van deze middelen als naar de aard van de middelen.

Van deze overheveling zal ik gebruik maken om een betere coördinatie na te streven van het gehandicaptenbeleid op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap. Evenzeer dient een nieuw elan te worden gegeven aan het beleid rekening houdend met de huidige noden.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het vooropgestelde alternatief in verband met de geplande breekwerf te Pepingen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vervae tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het vooropgestelde alternatief in verband met de geplande breekwerf te Pepingen.

De heer Vervae heeft het woord.

De heer D. Vervae (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de

Minister, over de geplande breekwerf te Pepingen werd en wordt nog steeds een hele polemiek gevoerd.

Alternatieven werden door het Anti-Breekwerfcomité vooropgesteld en door de intercommunale Haviland en door OVAM onderzocht.

Ondanks de afwijzende houding van milieugroeperingen en de bevolking wint de idee veld om ongebroken huisvuil te storten op een ongecontroleerde wijze. Ik verneem zopas dat de GOM Vlaams-Brabant een dergelijk stort zou adviseren te Beert in de driehoek Termeeren, Puttenberg, Kattenhof.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Zijn uw diensten ervan op de hoogte dat er eerlang te Beert een groot stort zou komen voor ongebroken huisvuil in plaats van de vroeger geplande breekwerf te Pepingen ?

2. Bent u de mening toegedaan dat deze geselecteerde plaats, omvattende landbouwgrond, weiden, beken, bronnen, bossen, een kasteel en een park, onaanvaardbaar is als stortplaats ?

3. Zo ja, welke middelen zal u aanwenden om deze plannen zo vlug mogelijk op te doeken ?

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, in antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Het is mij bekend dat de intercommunale Haviland, in samenwerking met de GOM Vlaams-Brabant en de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, zoekt naar een geschikte stortplaats om op gecontroleerde wijze huisvuil te storten.

Het lijkt mij deontologisch niet correct nu een standpunt in te nemen over plannen waarover, zo men ze wenst te realiseren, verschillende lokale en provinciale besturen zich nog dienen uit te spreken. Indien het desbetreffend dossier mij eventueel in beroep ter beslissing wordt voorge-

Lenssens

legd, conform de bepalingen van het decreet van 2 juli 1981, zal ik op dat ogenblik mijn standpunt bepalen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer A. Diegenant c.s. houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen – 26 (1981-1982) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Diegenant c.s. houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen. .

De heer Renaat Peeters, verslaggever, heeft het woord.

De heer R. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren Ministers, geachte collega's, uw Commissie voor culturele aangelegenheden heeft gedurende drie vergaderingen dit voorstel besproken en na een aantal amenderingen het goedgekeurd.

De heer Diegenant, indiener van het voorstel, heeft zijn tekst toegelicht. De hoofdbedoeling is dat het decreet van 2 maart 1977 zou bijgestuurd worden, daar vooral de jongste jaren een grotere nood wordt gevoeld van een degelijke sporttechnische begeleiding in het sportgebeuren. Hij wil deze betere sporttechnische begeleiding bereiken door een aanpassing van de subsidievoorwaarden vervat in artikel 11 van bedoeld decreet. Het BLOSO komt geregeld tussen in het verzoek van talrijke sportverenigingen om buitenlandse vakmensen voor een bepaalde periode te subsidiëren. Veel nuttiger – dit is de redenering van de indiener – zou een permanent

technische begeleiding zijn van eigen beroepsbekwame krachten. De voorgestelde wijziging van decreet wil de erkende sportfederaties de mogelijkheid bieden een dergelijke kracht aan te werven.

Op verzoek van de Commissie werd het advies ingewonnen van de Hoge Raad voor de Sport.

Op een volgende vergadering werden de verschillende consideransen van dit advies besproken en werd de tekst gedeeltelijk aangepast. Waar het oorspronkelijk ontwerp door de Gemeenschapsminister op een financiële last van 42 miljoen frank werd geraamd, zou het voorstel van decreet in zijn definitieve vorm op 2 miljoen frank kunnen geschat worden, wat door de Minister als „doenbaar” zou worden bestempeld.

Het artikel 1 werd zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Het artikel 2 werd door de indiener, na de besprekingen, ingetrokken. Daartoe steunt de indiener op :

– de geest van het decreet van 2 maart 1977, zoals bevestigd in het advies van de Hoge Raad ;

– de beoogde promotie van de begeleiding van de sport-technische beleidsaspecten binnen de landelijk georganiseerde sportverenigingen ;

– de opmerkingen geformuleerd tijdens de algemene besprekingen, onder meer wat de budgettaire implicaties betreft ; het is voldoende de subsidiëring van de wedde van het derde personeelslid op te trekken tot 75 procent op voorwaarde dat het tweede personeelslid belast wordt met de sporttechnische begeleiding.

Dit wordt bereikt door de formulering van artikel 3 van het voorstel, zodat artikel 2 mag wegvallen, en door de diplomakwalificaties die op basis van het artikel 4 kunnen worden bepaald.

Het vroegere artikel 3 wordt dus artikel 2 en betekent een toevoeging aan de tekst van artikel 11 van 2 maart 1977 en luidt in zijn definitieve vorm als volgt : „wanneer een federatie minimum 3 voltijdse personeelsleden in dienst heeft waaronder ten minste 1

specifiek belast met sporttechnische begeleiding, wordt voor het derde personeelslid een bijkomende weddetoelage toegekend, gelijk aan de basistoelage die deze federatie geniet.”

In de Commissie werd door sommige leden de vrees uitgesproken dat langs deze weg dure trainers met reeds zeer hoge vergoedingen zouden kunnen gesubsidieerd worden. Vermits het echter gaat om amateur-sportbeoefenaars, die niet betaald worden, blijkt deze vrees ongegrond. De maximum subsidieerbare weddeschalen, zoals vastgelegd in het decreet, zijn deze van bestuurssecretarissen. Met het nieuwe amendement, zoals vastgesteld in het huidige artikel 2, zou een federatie, die aan de voorwaarde voldoet voor het derde personeelslid, een bij komende weddetoelage kunnen krijgen ten bedrage van :

- voor categorie 1 : 100.000 frank ;
- voor categorie 2 : 75.000 frank ;
- voor categorie 3 : 50.000 frank ;

De Raad zal erover waken dat geen astronomische cijfers worden bereikt. Zoals hoger gezegd, zou de globale financiële weerslag op de begroting ongeveer 2.000.000 frank bedragen.

In het nieuwe artikel 3 ten slotte wordt bepaald dat de Vlaamse Executieve de voorwaarden bepaalt qua diploma en ervaring waaraan het personeelslid, belast met de sporttechnische begeleiding, moet voldoen.

Uw Commissie heeft de definitieve tekst aangenomen met 10 stemmen voor bij één onthouding. Zij vraagt de Vlaamse Raad dit voorstel in zijn huidige vorm goed te keuren. **(Applaus bij de CVP)**

De Voorzitter : De heer Diegenant heeft het woord.

De heer A. Diegenant (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Executieve, mevrouw en heren leden van de Executieve, waarde collega's, dit voorstel van decreet, zoals collega Renaat Peeters het daarnet zei, heeft inderdaad tot doel de kwaliteit van het sportaanbod in Vlaanderen verder te verbeteren.

Door een aanpassing aan het decreet

Diegenant

van 2 maart 1977 op de erkenning en subsidiëring van de landelijk erkende sportfederaties wordt aan de federaties, die onder hun stafleden bijzonder sporttechnisch bekwaam opnamen, een bij komende financiële steun toegezegd.

Deze stafleden met een hoge sporttechnische kennis, hebben als voornaamste opdracht de inhoudelijke kwaliteit van het sportprodukt van hun federatie, te bevorderen.

Er wordt immers vastgesteld dat de sportfederaties, sedert 1977 vooral administratief geschoold personeel in hun vaste staf aantrokken. Nu de sportadministratieve nood grotendeels gelenigd is, past het een bijkomende stimulans te bieden tot het verder verbeteren van de sporttechnische, de inhoudelijke aspecten van het sportgebeuren in Vlaanderen.

Sport is er voor de mens en niet omgekeerd.

Respect voor de mens veronderstelt dus dat het produkt „sport” dat de mens aangeboden wordt, aan hem is aangepast en van zo hoog mogelijke kwaliteit.

Vooreerst wil ik de collega's uit alle fracties danken, zij die het voorstel mee ondertekenden en het verder mee ondersteunden. Ik dank ook de Executieve die niet alleen de financiële repercussie van dit voorstel op de begroting haalbaar achtte, maar tevens in de Commissie, via de Minister, een gewaardeerde inbreng leverde bij het tot stand komen van de tekst die thans aan de Openbare Vergadering voorgelegd wordt. Ten slotte, maar niet het minst betuig ik mijn dank en waardering ten aanzien van de verslaggever, collega Renaat Peeters.

Kort wil ik thans ingaan op drie aspecten van dit decreet, namelijk de tewerkstelling die het mee kan brengen, zijn kostprijs en de specifieke opdrachten van de bedoelde nieuwe stafleden.

Het financieel impuls geboden door dit decreet bestaat er in, de basistoela-

ge te verdubbelen van de sportfederaties die ten minste drie personeelsleden in dienst hebben en waarover ten minste één sporttechnische bekwaam.

Bij Executievebesluit zal vastgelegd worden aan welke criteria deze sporttechnische bekwaamheid moet voldoen. De aanmoediging – zowel morele als financiële – geboden door dit voorstel, heeft duidelijk tot doel de drempel te verlagen voor de landelijke sportfederaties om hen in staat te stellen een aantal mensen van niveau één, licentiaten lichamelijke opvoeding, met bijzondere sporttechnische bekwaamheid en interesse voor beleidsvoering, aan te werven.

Hoeveel federaties tot dergelijke bijkomende aanwerving zullen overgaan is moeilijk te ramen, ook al omdat, niettegenstaande de bijkomende aanmoediging de eigen financiële inbreng van de federaties in de loon- en werkingskost niet te verwaarlozen blijft. Nochtans mag gerekend worden, bij toepassing van dit decreet binnen de eerste twee jaar, met een 10-tal sporttechnische stafleden.

De kostprijs van het decreet staat uiteraard in verhouding tot dit aantal aanwervingen.

Aanvaardt men – wat in de lijn van de verwachtingen ligt binnen de eerstvolgende twee jaar – dat 10 sportfederaties van dit decreet gebruik maken, dan kan de kost als volgt geëvalueerd worden. Behoren deze 10 federaties tot de categorie A, dan wordt hun basistoelage van 100.000 frank verdubbeld naar 200.000 frank. Een meeruitgave dus van 1 miljoen frank. Behoren ze niet tot de categorie A, dan is deze meeruitgave uiteraard lager. Laten we er terloops even aan herinneren dat deze basistoelage van 100.000 frank sedert 1977 nominaal dezelfde gebleven is.

Dit wat de rechtstreekse kost betreft. Er is ook de onrechtstreekse kost. Deze is moeilijker te berekenen. Schematisch geef ik u echter volgende poging tot berekening. Aangaande weddesubsidiëring mag voor het aanwerven van 9 nieuwe stafleden van niveau één, een bijkomende subsidiëring-uitgave van 9 x 600.000 frank geraamd

worden, zijnde 75 procent van een bruto weddebedrag van 800.000 frank per jaar. Dit in de veronderstelling dat een federatie nu reeds in aanmerking komt voor de subsidiëring bedoeld door dit decreet. Van deze meeruitgave dient evenwel de minderuitgave te worden afgetrokken die het gevolg is van de rangverlaging, uiteraard wat de weddesubsidiëring betreft, van het eventueel tweede, reeds aanwezige personeelslid van de betrokken federaties. Het decreet van 2 maart 1977 bepaalt immers dat het „eerste” personeelslid een weddetoelage geniet van 90 procent, het „tweede” een weddetoelage van 75 procent en het „derde” en volgende een weddetoelage van 50 procent. Er wordt van uitgegaan dat het „eerste” personeelslid dat is met de hoogste administratieve verantwoordelijkheid, het „tweede” dat met de tweede hoogste administratieve verantwoordelijkheid enzovoort. Dit staat te lezen in het advies dat de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding en de Sport uitbracht op dit voorstel.

Deze minderuitgave kan worden geraamd op een bedrag van 9 keer 150.000 frank, of 1,35 miljoen, gezien de subsidiëring van 75 procent op een bedrag van 600.000 frank dan zou verlaagd worden tot 50 procent op het zelfde bedrag.

Na twee jaar zou dit decreet op de begrotingspost „uitvoering van het decreet van 2 maart 1977” een meeruitgave van zowat 5 miljoen frank met zich brengen, voor rechtstreekse en onrechtstreekse kosten en een aantal kleinere meeruitgaven voor werkingssubsidiëring die uit deze nieuwe aanwervingen zouden voortvloeien. Tegenover deze meeruitgave van de overheid staat tevens een meeruitgave voor tewerkstelling vanwege de sportfederaties. Deze laatste mag op ongeveer 2,5 miljoen worden geraamd. Het geheel van de meeruitgaven voor de overheid moet uiteraard worden geplaatst tegenover herschikking van het aantal federaties. In globaal bekeken impliceert de goedkeuring van dit decreet zoals uit het commissieverslag blijkt, een meeruitgave van ongeveer 2 miljoen frank per jaar.

Zonder dit voorstel zouden sommige

Diegenant

sportfederaties wellicht toch een bijkomende sporttechnische bekwame kracht hebben aangeworven, maar getoet op de kostprijs, een kracht met minder kwalificaties dan vereist door dit decreet.

Wij willen niet elitaristisch doen, maar toch moet de vraag worden gesteld wat bijvoorbeeld een bedrijf dat elektronische toestellen vervaardigt, kan doen zonder een ingenieur elektronica of wat een studie bureau openbare werken betekent zonder ingenieur-architect, hoe administratief perfect deze bedrijven ook mogen georganiseerd zijn. Het aanwerven door de sportfederaties van een sporttechnisch bekwaam staflid sluit daarboven geenszins de mogelijkheid, noch de behoefte van de federaties uit, om een beroep te doen op zogenaamde losse sporttechnische medewerkers.

In alle Vlaamse sportfederaties werken immers reeds sedert hun ontstaan bekwame en enthousiaste sporttechnische specialisten mee. Ze doen dit meestal als vrijwilliger of in losverband. Wat kan de taak zijn van de vaste sporttechnische bekwame krachten? Waarvoor zijn ze nodig? Zijn ze permanent nodig? Ze zijn permanent nodig bij het algemeen beleidsvoorbereidend en beleidsuitvoerend werk.

Ze zijn nodig bij het opstellen, het voorbereiden van de begroting en de uitvoering ervan; ze zijn nodig als omkadering voor de losse, de vrijwillige medewerkers, als coördinator van en inspirator voor hun werking.

Specifiek zullen de beoogde stafleden beter de contacten kunnen onderhouden met de wetenschappelijke en de vormingscentra, alsmede de informatie die door deze instellingen verstrekt wordt in het bereik brengen van de federatieleden. Door hun aanwezigheid zal in de administratie van de sportfederaties meer ruimte en een directere stimulans kunnen komen voor het inhoudelijk uitbouwen en structureel begeleiden van de eigen kader vorming, de technische commissies en de representatieve ploegen. Tevens zal de jeugdopleiding door hen beter kunnen worden ondersteund.

Deze specifieke opdrachten, met enthousiasme uitgevoerd, zullen ongetwijfeld de kwaliteit van de sportbeoefening in Vlaanderen ten goede komen, en bijgevolg ook belangrijk bijdragen tot een nog bredere actieve sportbeoefening.

Gelet op het impact van de sport op het welzijn van de bevolking, meen ik dat zo'n vooruitzicht enkel kan verheugen.

Mijn laatste woord is dan ook een woord van dank aan alle collega's die dit voorstel van decreet willen goedkeuren. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de verslaggever heeft op een correcte wijze en bondig een samenvatting gegeven van de besprekingen over het voorstel van decreet van onze collega Diegenant tot wijziging van het decreet dat de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen regelt.

Oorspronkelijk konden we met het beginsel van de bedoeling van de auteur instemmen: door het voorzien van een hogere weddetoelage de technische begeleiding van de sportverenigingen bevorderen.

Principieel maakten we echter van in den beginne bezwaar omdat deze wijziging wellicht een meeruitgave van nagenoeg 40 miljoen zou veroorzaken, terwijl tot op heden – en ik benadruk dit, niet voor de aanwezigen maar voor het verslag – geen enkel cultureel en sportief decreet ten volle wordt uitgevoerd.

Het door ons gesuggereerde advies van de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding en de Sport viel om diverse, gemotiveerde redenen puur negatief uit.

De feitelijke meerderheidspartijen in deze Vlaamse Raad hebben dan een compromis uitgewerkt dat toeliet aan de wensen van collega Diegenant tegemoet te komen, en toch op verzoek van de Minister de budgettaire uitgave te beperken tot een paar miljoen

frank.

Het amendement dat voorzag in de toekenning van een dubbele basistoelage, zoals daarnet door de heer Diegenant is onderstreept voor de federaties die minimaal drie voltijdse personeelsleden in dienst hebben, stuit echter op volgende bezwaren:

– het is een discriminatie ten opzichte van de andere organisatievormen zowel sportieve als andere, die van een door het Cultuurpact gegarandeerde basistoelage genieten, de rijke federatie – en ik benadruk het woord „rijk” – die méér personeel kunnen aanwerven, krijgen meer basistoelagen, soms een verdubbeling ten opzichte van de andere federaties, die zulks om financiële redenen niet kunnen;

– het is onaanvaardbaar in deze tijd in een bijkomende uitgave voor een decreet te voorzien, terwijl de andere decreten in hun uitvoering geblokkeerd werden op een onvolledige toepassing;

– de koppeling van het bedrag van de basistoelage aan het aantal gesubsidieerde personeelsleden is tegengesteld aan de geest en aan de letter van het Cultuurpact, dat voorziet in drie afzonderlijke componenten: de basistoelage – gelijke kansen bij vertrek –, de werkingstoelage – volgens prestaties – en de weddetoelage – om de deskundigheid en de professionalisering in het culturele en het sportieve werk te bevorderen.

Deze bezwaren hebben de meerderheid van de Commissie ertoe gebracht de formulering van het amendement te wijzigen door een tekst goed te keuren die enkel in schijn en niet in werkelijkheid – en de heer Diegenant heeft zulks bewezen, aangezien hij het op een andere wijze heeft uitgedrukt – rekening houdt met de opmerkingen, door een bijkomende weddetoelage toe te staan, gelijk aan de basistoelage „voor deze sportfederaties die minimum drie voltijdse personeelsleden in dienst hebben, waaronder ten minste één specifiek belast met de sporttechnische begeleiding”.

Onze bezwaren blijven dus onverminderd bestaan en onze fractie kon

Seeuws

in de Commissie dit voorstel van decreet dan ook niet bijtreden, omdat overdadig wordt bewezen dat :

ten eerste, enkel de financieel sterke sportfederaties – en er zijn semi-professionele die veel geld uitgeven voor trainers, dat zijn dan federaties met sporttechnische begeleiders – nieuwe bijkomende geldmiddelen krijgen terwijl in alle andere culturele decreten fors wordt gesnoeid ;

ten tweede, ik blijf erbij dat een beginsel wordt doorbroken en ik verplicht zal zijn later hierop terug te komen, met name dat de geest en de toepassing van het Cultuurpact wordt geschonden en op eenzijdige wijze wordt doorbroken.

Ten slotte – en ik richt mij tot de aanwezige Ministers, die vanzelfsprekend over andere zaken kunnen praten, omdat de betrokken Minister niet aanwezig is – ontvingen we graag van de Minister de lijst van deze sportfederaties die eventueel van de wijziging van het decreet zullen genieten en waarvoor een bedrag van 2 miljoen frank is voorzien.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Neen)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking.

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

– **Aangenomen.**

Artikel 2

Aan littera c van de derde alinea van

artikel 11 van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen, wordt de volgende bepaling toegevoegd :

„Wanneer een federatie minimum drie voltijdse personeelsleden in dienst heeft, waaronder ten minste één specifiek belast met de sporttechnische begeleiding, wordt voor het derde personeelslid een bijkomende weddetoelage toegekend gelijk aan de basistoelage die deze federatie geniet.”

De Voorzitter : De heer Diegenant heeft het woord.

De heer A. Diegenant : Mijnheer de Voorzitter, ten aanzien van artikel 2 wens ik alleen te zeggen dat de opmerking van de heer Seeuws, namelijk dat het beginsel van de basistoelage voor alle federaties gelijk moet zijn, door dit decreet niet wordt doorbroken. De bijkomende weddetoelage die wordt uitgekeerd, heeft alleen de basistoelage als referentie wat het bedrag betreft, maar de basistoelage blijft voor alle federaties – grote en kleine – dezelfde en wordt niet verminderd.

Er blijft dus naar mijn gevoel van het argument dat collega Seeuws heeft aangevoerd, weinig over.

Het bedrag van de basistoelage is overgenomen om een vast cijfer te hebben op basis waarvan de financiële repercussie van het decreet kan worden berekend.

De heer W. Seeuws : Dat is marxistische dialectiek. Zo kan je alles bewijzen. Wat de heer Diegenant zegt, blijkt onvoldoende uit het verslag.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Neen)**

– **Aangenomen.**

Artikel 3

Een nieuw artikel 11bis wordt ingevoerd waarvan de tekst luidt als volgt :

„Artikel 11 bis

Bij besluit van de Vlaamse Executieve worden de voorwaarden qua diplo-

ma en ervaring bepaald waaraan het personeelslid belast met de sporttechnische begeleiding, moet voldoen.”

– **Aangenomen.**

Artikel 4

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1985.

– **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wij zullen deze namiddag de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van decreet houden.

MOTIE voorgesteld door de heren N. De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) – Nr. 1 – 255 (1983-1984) – Nr. 1

MOTIE voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) – Nr. 1 – 256 (1983-1984) – Nr. 1

MOTIE voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) – Nr. 1 – 257 (1983-1984) – Nr. 1

Bespreking

De Voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn thans de drie moties betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer - stuk 927 (1983-1984) – Nr. 1.

Voorzitter

De eerste motie wordt voorgesteld door de heren De Batselier, De Beul en Van Elewyck en de overige twee door de heren Laridon, Van Grembergen en Van Elewyck.

Mede namens het Bureau stel ik u voor één enkele bespreking over die drie moties te houden.

Is de Raad het **daarmede eens** ? (In-
stemming)

De tekst van deze moties luidt als volgt :

Motie

- voorgesteld door de heren
N. De Batselier, A. De Beul en
J. Van Elewyck -
betreffende een belangenconflict

De Vlaamse Raad,

- oordeelt dat hij ernstig in zijn belangen kan worden benadeeld door het ontwerp van herstelwet ingediend in de Kamer van Volksvertegenwoordigers onder het nummer 927 (1983-1984) - Nr. 1 d.d. 30 april 1984 ;

- verwijst naar het advies van de Raad van state over dit wetsontwerp (stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 (bijlage) meer bepaald naar de bladzijden 17 en 18 waar de Raad uitdrukkelijk stelt dat het ontwerp verband houdt met aan-
gelegenheden die uitsluitend tot de bevoegdheid van de Gewesten behoren,

- onder meer wat de Gewestelijke Investeringsmaatschappijen betreft die deel uitmaken van instellingen waarvan de oprichting, de afschaffing, de samenstelling, de interne organisatie en de taak, alsook „de overname van hun dotaties en hun kosten” krachtens artikel 6, §1, VI, 2° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, tot de bevoegdheid van de Gewesten behoren,

- onder meer wat het Fonds voor Industriële Vernieuwing betreft is het samengaan van de nationale Regering en van de Gewestexecutieven met het oog op het gemeenschappelijk beheer van staatsgelden die tegelijk bestemd zijn voor een nationaal en voor een ge-

westelijk beleid van economische expansie natuurlijk onbestaanbaar met het beginsel van de volledige en wederzijdse autonomie van de Staat en de Gewesten en met het beginsel van de uitsluitende bevoegdheden van de Staat en de Gewesten, die twee **hoofd**-beginselen zijn van de bijzondere wet op de staatshervorming,

- onder meer wat betreft de **reconversiezones** die binnen de **ontwikkelingszones** overeenkomstig de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie genieten van nieuwe mechanismen voor de financiering van bepaalde industriële initiatieven. Sedert de inwerkingtreding van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, is het bepalen van de **gewestelijke ontwikkelingszones**, voor het Vlaamse en het Waalse Gewest, zaak van de Gewesten ;

- verwijst naar de ontwerp-resoluties betreffende de beleidsnota **DIRV-actie** - Visie op een vernieuwd Vlaams industrieel beleid, goedgekeurd door de Vlaamse Executieve in haar zitting van 2 mei 1984 (Vlaamse Raad stuk 227 (1983-1984) - Nr. 2),

- onder meer wat betreft het industrieel beleid dat in al zijn aspecten tot de exclusieve bevoegdheid van de Gewesten behoort in het kader van de economische en monetaire unie in België. Om deze bevoegdheid te kunnen uitoefenen dienen alle daartoe voorziene middelen, gelijktijdig met de bevoegdheden, aan de Gewesten overgedragen te worden in uitvoering van de wetten op de staatshervorming van 1980,

- onder meer wat betreft de uitvoering van een volwaardig en autonoom coherent beleid moeten op korte termijn de wetten van 8 en 9 augustus tot hervorming der instellingen volledig uitgevoerd worden. In dit kader moeten dringend de hefbomen van het industrieel beleid, het toegepast wetenschappelijk onderzoek, en de **investerings- en commerciële politiek geregionaliseerd** worden.

Deze hefbomen zijn onder meer :

- overheidsmiddelen voor investeringen in geregionaliseerde sectoren : **Investen, FIV, NIM, Participatiefonds**

voor KMO's, landbouwkredieten ;

- kredieten en instellingen ter bevordering van de buitenlandse handel : BDBH, Fonds voor Buitenlandse Handel, Copromex, Leningen van Staat tot Staat, NDD... . Deze kredieten en instellingen met een internationale dimensie moeten verder naar de Gewesten gedecentraliseerd worden.

De Vlaamse Raad, de Vlaamse Executieve en de sociale gesprekspartners zullen op basis van de in deze ontwerp-resoluties opgenomen beginselen een globaal actieplan uitwerken om samen een autonoom en samenhangend industrieel beleid op gewestelijk vlak te kunnen voeren door een volledige en correcte uitvoering van de staatshervorming van 1980 ;

- vraagt, met toepassing van artikel 32, § 1 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 49 van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad, schorsing van de procedure met het oog op overleg.

Motie

- voorgesteld door de heren
A. Laridon, P. Van Grembergen en
J. Van Elewyck -
betreffende een belangenconflict

De Vlaamse Raad,

- overwegende dat de Vlaamse Gemeenschap exclusief bevoegd is voor het toegepast wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot die materies welke tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest toebehoren ;

- overwegende dat Vlaanderen op volwaardige en op autonome wijze een coherent industrieel beleid moet kunnen voeren en daarom de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve meermaals de wens hebben geuit dat de wetten van 8 en 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen volledig zouden worden uitgevoerd en dat bijgevolg dringend de hefbomen van onder meer het toegepast wetenschappelijk onderzoek dienen overgeheveld te worden (IWONL, Prototypes, R & D-contracten, initiatieven inzake

Voorzitter

toegepast wetenschappelijk onderzoek in de sector nieuwe technologieën, Fonds voor Punttechnologieën ...),

– oordeelt dat hij ernstig in zijn belangen kan worden benadeeld door het ontwerp van herstelwet ingediend in de Kamer van Volksvertegenwoordigers onder het nummer 927 (1983-1984) – Nr. 1 d.d. 30 april 1984, inzonderheid artikel 82, in de mate dat de meerjarenplanning van de nationale Regering alle middelen die thans nog op de nationale begroting voorkomen reserveert (2,8 % in 1989 van het totaal bedrag van de Rijksuitgaven min de Rijksschuld en de dotaties aan Gemeenschappen en Gewesten) ;

– vraagt, met toepassing van artikel 32, § 1 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 49 van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad, schorsing van de procedure met het oog op overleg.

Motie

– voorgesteld door de heren
A. Laridon, P. Van Grembergen en
J. Van Elewyck –
betreffende een belangenconflict

De Vlaamse Raad,

– overwegende dat de bevoegdheid voor het inrichten van Rijksonderwijs niet begrepen is in de uitzonderingen van artikel 59bis, § 2, 2° van de Grondwet welke de materies aanduidt die tot de nationale bevoegdheid behoren ;

– overwegende dat op 8 februari 1984 een consensus tussen de vier grote Vlaamse partijen is bereikt om het autonoom beheer van het Rijksonderwijs bij decreet te regelen en dat deze overeenkomst door de Vlaamse Executieve geaakteerd werd ;

– overwegende dat voor het kunstonderwijs van het Rijk alle middelen reeds definitief verworven zijn om een zelfstandig besluit op het vlak van de Gemeenschap te kunnen voeren ;

– oordeelt dat hij ernstig in zijn belan-

gen kan worden benadeeld door het ontwerp van herstelwet ingediend in de Kamer van Volksvertegenwoordigers onder het nummer 927 (1983-1984) – Nr. 1 d.d. 30 april 1984, inzonderheid artikelen 83 en 85, daar het ontwerp voor Vlaanderen geen correcte toepassing is van de Grondwet en een autonoom beleid van de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve ernstig hypothekeert ;

– vraagt, met toepassing van artikel 32, § 1 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 49 van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad, schorsing van de procedure met het oog op overleg.

De bespreking is geopend. Vraagt iemand het woord ?

De heer De Batselier heeft het woord.

De heer N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, tijdens de beraadslaging over het ontwerp van herstelwet in de Commissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, werd een eerste discussie gevoerd over de bevoegdheid. Wij hebben lezing gekregen van de meningen van de Executieven, die zeker en vast niet gelijklopend zijn wat de problematiek rond de bevoegdheid betreft. Nochtans, indien wij gewoon het advies van de Raad van State volgen, kunnen wij vaststellen dat de nationale regering blijkbaar een vorm van machtsoverschrijding heeft begaan.

Ik zou de argumenten even op een rijtje willen zetten.

Ik begin echter met enkele bijkomende argumenten, die niet door de Raad van State werden aangevoerd en die erop wijzen dat er een aantasting is gebeurd van de gewestelijke bevoegdheid en dit niet zozeer in verband met de artikelen waarover de Raad van State het heeft, maar ook in verband met artikel 56 wanneer men spreekt over het Fonds voor Industriële Vernieuwing.

De GIMV zal in feite reconversiecontracten mee kunnen afsluiten en wordt dus een partij binnen die reconversiecontracten.

Naar mijn gevoel is dat een nieuwe taak die aan deze Gewestelijke Investeringsmaatschappijen wordt opgelegd, hetgeen krachtens artikel 6, paragraaf 1, VI, 2° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 uitsluitend tot de bevoegdheid van de Gewesten behoort. Men moest evenwel rekening houden met de bindende bepalingen van de organieke wet van 2 april 1962 van de NIM en de GIMV.

In artikel 4 van die organieke wet op de Nationale Investeringsmaatschappij wordt gezegd dat de GIM's opgericht worden door de ministeriële comités voor de gewestelijke aangelegenheden – zoals die destijds werden genoemd – die deze GIM's oprichtten in hun Gewest, zoals dat in de wet bepaald werd volgens artikel 1 van de wet van 1 augustus 1974 tot voorbereiding van de toepassing van artikel 107quater van de Grondwet.

In deze wet, die dus vóór 8 augustus 1980 tot stand kwam, wordt eigenlijk de gewestelijke onafhankelijkheid van de GIM's reeds gegarandeerd, met name in paragraaf 1, waar men op het vlak van de Gewesten hetzelfde maatschappelijk doel heeft als de NIM ; in paragraaf 2, waar men de aandelen op naam brengt en waar men zegt dat de aandeelhouder op dat ogenblik, dus na 1980, het Vlaamse Gewest is ; in paragraaf 3, waar men zegt dat de statuten en zo meer bepaald worden in de ministeriële comités voor de gewestelijke aangelegenheden en in paragraaf 4, waar gesteld wordt dat het kapitaal van de GIM's ten laste valt van de gewestelijke begrotingen. Met andere woorden, vier invalshoeken die aanduiden dat de Gewestelijke Investeringsmaatschappijen duidelijk tot de gewestelijke bevoegdheid behoren en dit vóór 1980.

Door de invoering van artikel 4 vermeed men trouwens ook dat de NIM zomaar aandelen zou kunnen hebben in de participaties van de GIM's.

De nu voorgestelde herstelwet gaat echter raken aan de onafhankelijkheid van de GIM's, die om **welbepaalde** redenen reeds duidelijk in de wet van 2 april 1962 werd voorzien.

De herstelwet voorziet immers dat de GIM's de aandelen die zij krachtens

De Batselier

FIV-middelen verwerft, op termijn aan de privé-aandeelhouders dient te verkopen.

Nochtans, mijnheer de Minister, werd de verplichte afstand van aandelen reeds door de wet van 4 augustus 1978 afgeschaft.

Het raken aan de statuten van de GIMV raakt tevens aan de bevoegdheid van degenen die haar statuten vaststellen, met name de gewestelijke autoriteiten. Hier heerst dus al een eerste vorm van belangenconflict. Het is duidelijk dat, wanneer men aan de taken van de GIMV raakt, men in feite zijn macht te buiten gaat. De belangen van het Gewest kunnen hier dus duidelijk geschaad worden via een verlies van bevoegdheid.

Het dient ook nog te worden gezegd dat de niet-deelname aan het bestuur van de reconversievennootschappen, zoals bepaald in het ontwerp van herstelwet, regelrecht indruist tegen artikel 2, paragraaf 4, waar gesteld wordt dat de NIM en haar gespecialiseerde dochtermaatschappijen – in dit geval de GIMV – actief deelnemen aan het beheer van de ondernemingen.

Het is dus duidelijk dat ook hier tegenstrijdigheid bestaat met hetgeen in de wet staat. Ook hier kan men in zijn belangen geschaad worden, door niet te mogen deelnemen aan het beheer. De Raad van State gaat tevens uit van het feit dat het ontwerp in nieuwe taken voorziet voor de GIMV, of aan GOM's, zoals voorzien in het voorontwerp van herstelwet, maar in het huidige ontwerp spreekt men enkel over de GIM's.

In het ontwerp nummer 434 dat de bijzondere wet tot hervorming der instellingen is geworden, staat echter zeer duidelijk gespecificeerd dat Gewestelijke Investeringsmaatschappijen een plaatsgebonden aangelegenheid zijn, ook wanneer het gaat over openbaar industrieel initiatief. Dit vindt u terug in het gedrukt stuk van de Senaat nummer 434 (1979-1980) – Nr. 1, blz. 26.

Wij weten dat men daarop antwoordt dat die nieuwe taak een facultatief ka-

rakter heeft en dus niet verplicht moet worden uitgevoerd. Ook hier wil ik verwijzen naar het advies van de Raad van State waarin wordt bepaald dat de nieuwe taken die het ontwerp aan de GIM opdraagt en die een facultatief karakter heeft, niet bepalend is voor de bevoegdheid van de nationale wetgever. Iedere, aan een autonome openbare instelling opgedragen taak, wordt door die instelling immers discretionair uitgeoefend omwille zelf van de autonomie die haar is opgedragen. In die zin hebben alle taken van zulke instellingen een facultatief aspect. Tot zover de Raad van State, die dus van oordeel is dat het facultatief karakter van deze taak niets te maken heeft met het bevoegdheidsaspect en zij derhalve maximaal moet worden uitgeoefend. De GIM moet trouwens ook beheren als een goed huisvader. Dit houdt in dat alle mogelijkheden moeten worden benut. Indien nu een nieuwe mogelijkheid door de wet wordt geboden, dan moet die ook worden benut. Wij vragen ons af waarom de Vlaamse Executieve niet heeft geoordeeld dat hier sprake was van een overschrijding van de bevoegdheid door de centrale regering, waardoor de autonomie van het Gewest wordt beperkt.

De juridisch belangrijkste vraag is echter of het hier gaat om openbaar industrieel initiatief dan wel om gewestelijke economische expansie. Wij staan hier inderdaad voor een belangrijke keuze. De nationale regering beweert dat het hier gaat om openbaar industrieel initiatief. Ik heb daarstraks trachten aan te tonen dat er zelfs in dit geval machtoverschrijding is. Ik meen echter dat het hier gaat om gewestelijke economische expansie. Een reconversiebeleid wordt immers gevoerd binnen reconversiezones. Deze worden bepaald in artikel 49 van het ontwerp van herstelwet. In dit artikel wordt ook gewezen naar artikel 11 van de wet van 30 december 1970 waarin wordt bepaald dat de reconversiezones zullen worden vastgelegd binnen de ontwikkelingszones zoals bepaald in artikel 11.

De regering heeft haar tekst geamendeerd in die zin dat het eensluidend advies van de Gewesten vereist is, wat een aanzienlijke verbetering is. In-

dien ik goed ben ingelicht, was de Vlaamse Executieve reeds bij de aanvang deze mening toegedaan en was daarover een akkoord bereikt.

De vraag rijst of alle financiële maatregelen die men treft met het oog op industriële reconversie binnen de reconversiezones dan geen vorm zijn van economische expansie. Het ligt toch voor de hand dat financiële maatregelen genomen binnen reconversiezones die onder de wetgeving op de economische expansie vallen, niet kunnen worden beschouwd als openbaar industrieel initiatief. Zij vallen ongetwijfeld onder de wetgeving op de economische expansie. De Waalse Executieve heeft trouwens terecht verklaard dat in dit geval het akkoord vereist is van de Executieven omdat men zich bevindt op het terrein van de economische expansie. Ook de Raad van State is trouwens deze mening toegedaan.

Ik zou aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve willen vragen waarom hier niet duidelijk vanuit de Vlaamse Executieve werd gesteld dat dit ontwerp in feite onverenigbaar was met de bevoegdheden zoals zij nationaal werden bepaald, vooral daar de Executieve zich reeds vroeger op heel wat domeinen duidelijk heeft uitgesproken over die bevoegdheidskwestie. Deze week nog hebben wij een discussie gehad over de resoluties van het vernieuwd industrieel beleid. In de verschillende resoluties staat zeer duidelijk dat het industrieel beleid tot de exclusieve bevoegdheid van de Gewesten behoort. Daarin wordt ook zeer duidelijk bepaald dat wij dringend de hefbomen van het industrieel beleid moeten regionaliseren en zelfs dat wij verder moeten gaan dan de wet van 8 augustus 1980 heden voorschrijft. De Vlaamse Executieve had dus in die geest toch maximaal haar bevoegdheden moeten trachten te behouden en dit zowel inzake het industrieel beleid als het wetenschappelijk onderzoek, dat hierbij nauw aansluit.

Mijnheer de Minister, ik meen dat wanneer men uw eigen huidige ontwerp-resoluties inzake DIRV en uw vorige adviezen nakijkt, er hier een sterk afgezwakt standpunt werd naar voren gebracht door de Vlaamse Exe-

W-volksvertegenwoordigers F. Baert (links) en J. Valkeniers (rechts)

cutieve. Dit steekt schril af met wat de Waalse Executieve als standpunt heeft ingenomen, daar deze veel duidelijker afstand neemt van dit bevoegdheidsvergreep vanwege de nationale regering. De Vlaamse Executieve, als meerderheid, heeft blijkbaar een zeer pragmatische houding aangenomen door dit ontwerp van herstelwet te willen bijschaven. Het gaat hier echter om een zeer fundamentele zaak, met name over het feit of u in de toekomst nog ooit op industrieel vlak in de Gewesten enige bevoegdheid zult hebben om enig beleid te voeren. Wij hebben van Vlaamse zijde, over alle partijen heen, gesteld dat het industrieel beleid maximaal aan de Gewesten moet toekomen. Ook de sociale gesprekspartners, zowel het Vlaamse ACV, de Vlaamse intergewestelijke van het ABW als het Vlaams Economisch Verbond, hebben zich uitgesproken voor het feit dat het industrieel beleid op gewestelijk vlak moet worden geregeld. Welnu, op een ogenblik dat de nationale regering een pas terug doet naar het neo-uni-

taire, neemt de Vlaamse Executieve dan net een zeer pragmatische en geen principiële houding aan en gaat zich in feite voor een deel neerleggen bij de gang van zaken. Het mag niet zijn dat men zou beweren dat de Vlaamse Raad minder Vlaams is dan de Raad van State. Het VEV schrijft reeds in zijn berichten dat de Vlaamse Executieve minder Vlaams is dan de Raad van State. Ik hoop dus dat men dit van de Vlaamse Raad niet zal kunnen zeggen en wij dus de procedure van dit belangenconflict unaniem zullen goedkeuren. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Baert heeft het woord.

De heer F. Baert (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, geachte collega's, ik ga de argumentatie van de heer De Batselier niet herhalen, ik kan ze volledig onderschrijven. Ik zal alleen proberen enkele argumenten op een rijtje te zetten en zodoende het belang van deze moties onderstrepen.

Het toeval wil dat precies op hetzelfde ogenblik in het nationale parlement, in de Kamer van Volksvertegenwoordigers, waarvan de Nederlandse taalgroep samen met de rechtstreeks gekozen senatoren de Vlaamse Raad vormen, het ontwerp van herstelwet van de regering wordt besproken – voorlopig in de commissie maar later in de openbare vergadering – waarin vanaf artikel 49, volgens de oorspronkelijke ordening van het ontwerp, een aantal bepalingen voorkomen over de gelokaliseerde en dus gewestelijke economische expansie, en die bovendien het industrieel beleid en het daarbij horend toegepast wetenschappelijk onderzoek, en voor een deel ook het rijksonderwijs, betreffen. Tegelijkertijd bespreken wij vandaag in deze Vlaamse Raad de beleidsnota van de Vlaamse Executieve betreffende de derde industriële revolutie in Vlaanderen.

Dit zijn twee ontwerpen die met elkaar onverenigbaar zijn, ook al beogen zij gedeeltelijk hetzelfde. Wat de ene kan, kan de andere niet. Wat de ene zou kunnen, zal de andere niet mogen doen krachtens de wet van 8 augustus 1980. De Raad van State heeft advies uitgebracht over de bevoegdheden van de nationale regering en van het nationale parlement in verband met de door mij aangehaalde bepalingen, artikel 49 en volgende van het ontwerp houdende de herstelwet.

Nu weet u, dames en heren collega's, dat zeker onze partij zich nog al eens heeft geërgerd aan bepaalde adviezen van de Raad van State nopens sommige ontwerpen van wet en nopens sommige problemen. Het is in de voorbije maanden en jaren gebleken – dat is nu eenmaal een vaststelling – dat de Raad van State steeds de bevoegdheid van de Gemeenschappen en Gewesten, zoals die werd georganiseerd in de wet van 8 augustus 1980, op de meest restrictieve wijze heeft geïnterpreteerd, op een wijze die eerder van formalistisch unitair denken getuigde. Niet alleen wij hebben ons daar vaak aan geërgerd. Toen het ontwerp over het participatiefonds in de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd besproken herinner ik mij dat sommige leden van de meerderheid, zoals de heer d'Alcantara, zich geër-

Baert

gerd hebben aan het feit dat over iets dat duidelijk een gewestelijke materie was, in het nationale parlement werd bediscussied en beslist. Hij heeft die ergernis trouwens openlijk in de Kamer van Volksvertegenwoordigers uitgesproken. Toen kon de regering echter, zoals in andere gevallen, een beroep doen op een eensluidend advies van de Raad van State, die wegens het kredietpolitiiek-aspect dat met dat ontwerp verband hield, zegde dat de aangelegenheid tot de bevoegdheid van het nationale parlement behoorde.

Nu wordt in de Kamer van Volksvertegenwoordigers het ontwerp houdende de herstellwet besproken. Wij beschikken over een advies van diezelfde Raad van State, die zeker geen regionale avonturen zal wagen, en zich slechts zal uitspreken ten voordele van regionale bevoegdheden, wanneer er als het ware balken onder het ijs zitten. Vooraleer een regionalistische, om niet te zeggen federalistische uitspraak te doen, zal de Raad van State immers zeker niet over één nacht ijs gaan, hij moet volstrekt zeker zijn.

Wij beschikken over een uitvoerig en stevig geargumenteed advies van de Raad van State, die bovendien zegt nog niet voldoende diep te hebben kunnen graven en slechts enkele van de meest opvallende elementen te hebben kunnen aanduiden in het ontwerp houdende de herstellwet waaruit blijkt dat de materie waarover wij het hebben, artikel 49 en volgende, niet behoort tot de bevoegdheid van het nationale parlement en de centrale regering maar uitsluitend tot de bevoegdheid van de Gewesten.

Wij beschikken over een zeer formeel advies, zonder voorwaarden en zonder twijfels.

De nationale regering heeft nu steeds gezegd dat de Raad van State voor de regering heilig is, dat dit hoogste administratieve rechtscollege altijd door de regering zal worden gevolgd, want dat zij een oneindig respect er voor heeft. Wanneer wij in bepaalde gevallen de bevoegdheid van het nationale parlement en van de centrale regering

hebben aangevochten dan was de regering dan ook de eerste om met de adviezen van de Raad van State te zwaaien om te zeggen dat zij over de onfeilbare waarheid beschikte omdat de Raad van State het had gezegd. Nu heeft de Raad van State eens een andere uitspraak gedaan, en gelet op wat de Raad van State vroeger als adviezen nopens allerlei ontwerpen en voorstellen heeft gegeven, moeten wij aanvaarden dat, wanneer de Raad van State zegt dat het hier om regionale bevoegdheden gaat, dit des te meer gewicht en waarde heeft. Wij weten immers dat de Raad van State deze uitspraak niet lichtzinnig zou uiten. Doch nu, in dit geval precies, zegt de regering dat de Raad van State zich vergist. Merkwaardig. Zij voert een hele redenering door te bewijzen dat zij toch bevoegd is en dat het om geen regionale materie gaat. De Raad van State is dus niet meer heilig, alleen nog een instelling die zich vergist als hij de regering niet volgt...

Mijnheer de Voorzitter, deze houding stoort ons niet alleen. Het is duidelijk niet alleen een uitholling maar ook een aantasting en een afbraak van de gewestelijke bevoegdheden zoals die in de wet van 8 augustus 1980 werden ingeschreven. Dat is een bijzonder kwalijke zaak.

De autonomie van 1980 is al mager genoeg. Dat kan men best zien aan de begrotingscijfers, aan dat waarover wij maar kunnen beslissen en aan de budgetten die wij maar kunnen besteden. Maar, wanneer men deze autonomie bij elke gelegenheid nog gaat uithollen en aan de essentiële bevoegdheden, zoals de economische expansie, gaat knabbelen, dan rest er op de duur niets meer van.

Mijnheer de Voorzitter, er is niet alleen het advies van de Raad van State. Wanneer wij het probleem inhoudelijk bekijken dan is het toch duidelijk dat het hier gaat over een gewestelijke materie en over de gewestelijke economische expansie. Het gaat over de Gewestelijke Investeringsmaatschappijen, dat is gewestelijke materie per definitie. Het gaat over het Fonds voor Industriële Vernieuwing, dat is de industriële politiek die hoe dan ook een gewestelijke materie is. Het gaat

over reconversiezones. Zones zijn afgebakende gebieden waarin iets moet gebeuren. De regering vergist zich niet slechts, zij verdraait bewust de wet van 8 augustus 1980 en de zin van haar ontwerp van herstellwet wanneer zij beweert dat het toch om nationale materies gaat die door de nationale regering kunnen worden geregeld. Wanneer men van reconversiezones spreekt dan is dat per definitie een gewestelijke materie omdat het niet over heel het land maar slechts over bepaalde gebieden die uiteraard een onderdeel vormen van de Gewesten zodat het ook de Gewesten zijn die daaromtrent bevoegd zijn. Aanvaarden wij de bevoegdheid van de nationale regering betreffende de reconversie, de industriële vernieuwing, de Gewestelijke Investeringsmaatschappijen dan kunnen wij net zo goed artikel 6, paragraaf 1, VI afschaffen. Want, dan blijft van de bevoegdheid omtrent de economische expansie in Vlaanderen, voor de Vlaamse regering en de Vlaamse Raad, niets meer over vermits men in de toekomst met betrekking tot elk ontwerp en voorstel van wet zou kunnen zeggen dat deze nationaal moeten worden geregeld.

Mijns inziens heeft men geprobeerd – zo meen ik het toch begrepen te hebben onder meer in de Commissie van de Kamer – het aldus voor te stellen dat er een soort van concurrerende bevoegdheid zou zijn.

Minister G. Geens : Geen concurrerende bevoegdheid, maar een gedeelde bevoegdheid.

De heer F. Baert : Een concurrerende bevoegdheid of een gedeelde bevoegdheid : het wil alleszins zeggen dat zij beide bevoegd zijn ; dat komt op hetzelfde neer. Zowel een gedeelde als een concurrerende bevoegdheid wordt door de ganse filosofie, door de economie en door de teksten van de wet van 8 augustus 1980 uitgesloten.

Waarom ? Wel, de idee bestond van een gedeelde, een concurrerende bevoegdheid, die door de ene of door de andere zou kunnen worden uitgeoefend, naargelang wie het eerst begon met de regeling van een materie, met eventueel een overwicht van de natio-

Baert

nale instanties. Die idee was terug te vinden in de akkoorden van Egmont en Stuyvenberg van 1977-78 waarin er sprake was van de mogelijkheid dat, in een aantal materies, zowel de nationale als de regionale wetgever zou kunnen legifereren. Ik zal ook niet beweren dat er daarvoor niets te zeggen valt. Dat is een andere zaak. Feit is dat die idee niet in de wetten van 1980 werd weerhouden. Inderdaad, de wet van 8 augustus 1980 stelt een exclusieve bevoegdheid van de Gewesten en de Gemeenschappen en van de centrale Staat ; of wij dat nu goedvinden of niet. Er is geen sprake van een gedeelde bevoegdheid : er zijn bevoegdheden die toebehoren aan de Gewesten en er zijn er die toebehoren aan de nationale instanties, aan het nationale parlement en de nationale regering. Dat die bevoegdheden niet goed zijn afgelijnd is een feit. Daaraan hebben wij geen schuld. Wij hebben inderdaad in 1980 gepoogd dit beter te doen. Dat de grenzen van deze bevoegdheden soms moeilijk te trekken zijn is in een feit. Dat mag ons echter niet beletten om na te gaan welke van de twee bevoegd is, hetzij het Gewest, hetzij de nationale instelling.

Welnu, wanneer er een geval was in de loop van de jongste jaren in verband met de toepassing van de wetten van 8 en 9 augustus 1980, waarbij het duidelijk was dat de bevoegdheid waarover het ging, een regionale bevoegdheid was, is het dit geval.

Dan is het ook jammer dat, wanneer voor de eerste keer de mogelijkheid bestond – en waarbij de Vlaamse regering en de Vlaamse Raad die mogelijkheid ook hebben aangegrepen – om aan gewestelijke industriële politiek te doen, om de nota in verband met de derde industriële revolutie voor te brengen, wij met een open conflict staan, uitgelokt door de centrale regering, doordat zij diezelfde materies nationaal, in een ontwerp van herstellwet, wil regelen.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, men zou in tijden van crisis als deze, eventueel nog kunnen aanvaarden – en ik meen dat dit trouwens de stelling van de Vlaamse Executieve was – dat men de zaken principieel

niet zo scherp zou stellen. Er moet nu eenmaal wat gedaan worden aan industriële vernieuwing, aan reconversie. Men kan aanvaarden dat men zou pogen dit op een snelle manier te doen, liefst in samenwerking met elkaar, en zonder al te zeer op bevoegdheidskwesties de nadruk te leggen. Inderdaad, in tijden van nood, kan men een aantal regelen even over het hoofd zien, mits men het beginsel zelf niet in vraag stelt, mits men zegt : eigenlijk moest het zó, maar om het zo vlug mogelijk te doen, het principe erkennend, zullen wij toch voorlopig die regeling aanvaarden.

Ik meen dat dit het standpunt van de Vlaamse Executieve was, met name stellen dat wij, Vlaamse Raad en de Vlaamse regering ter zake bevoegd zijn en niet de nationale regering, niet het nationale parlement, maar de Vlaamse Executieve. Dit geldt vanzelfsprekend ook voor de Waalse organen. Wij zouden dus eventueel bereid zijn te praten over een pragmatische oplossing, die het beginsel niet in vraag stelt.

Het wonder is nu dat de nationale regering, bij monde van de Eerste Minister – en dat is dan precies de reden waarom wij wensen dat dit belangenconflict door deze Raad zou worden aanvaard – de zaken, helaas, wel principieel stelt en dat de Eerste Minister dit niet aanvaardt als een louter pragmatische oplossing en niet bereid is te erkennen dat daaromtrent tenminste kan worden gediscussieerd. Neen, de regering stelt de zaken scherp en blijft erbij dat de nationale instanties bevoegd zijn. Hierdoor wordt een zeer gevaarlijk precedent geschapen op het gebied van de autonomie van deze Raad, van deze Executieve, van de Gewesten in het algemeen, want zowel van het Parlement als van de Vlaamse Raad wordt geëist – des te meer door de identiteit van de leden van de ene en van de andere instelling – dat dezelfde mensen verschillende principiële houdingen zouden aannemen die met elkaar volstrekt onverenigbaar zijn. Inderdaad, ik heb reeds gezegd dat er geen sprake kan zijn van gedeelde bevoegdheden. Ofwel is de ene bevoegd, ofwel de andere. Een tussenweg is er niet. Wij kunnen niet tegelijk in het nationale parlement

zeggen dat het nationale parlement bevoegd is en in de Vlaamse Raad een DIRV-nota goedkeuren, waarbij wij ons bevoegd verklaren om ons over dat industrieel beleid, de reconversie en al wat er bijkomt, uit te spreken en daaromtrent alle nodige decretale maatregelen te nemen.

Hetgeen het in deze zaak noodzakelijk maakt dat de Vlaamse Raad zich over het belangenconflict zou uitspreken, is misschien niet zozeer het feit om het dan uiteindelijk dan ook te halen – want zoals u weet wordt de zaak dan verwezen naar het Overlegcomité waar dan allicht geen consensus wordt bereikt, waarna het toch wordt verwezenlijkt – maar wel om het principe veilig te stellen en om te bevestigen dat wij tenminste van oordeel zijn en blijven, ondanks datgene wat het nationale parlement en de centrale regering ter zake mogen zeggen of doen, dat dit een bevoegdheid is van de Vlaamse Raad en niet van de Vlaamse regering. Wanneer wij het dan toch niet halen, zullen wij ons slechts noodgedwongen daarbij neerleggen. We hebben dan echter het beginsel gered en geen precedent geschapen. Waar ik immers het meest bang voor ben is dat men hier een precedent zou scheppen waarop men zich later zou kunnen beroepen.

Wanneer vandaag de Vlaamse Raad zou beslissen dit belangenconflict niet te aanvaarden en omdat wij er niet zeker van zijn dat later de Vlaamse Executieve – want helaas de Vlaamse Raad kan het niet doen – een bevoegdheidsconflict zou uitlokken voor het Arbitragehof, dan hebben wij in wezen aanvaard dat de economische expansie niet meer tot de bevoegdheid van de gewestelijke instanties behoort, maar naar goeddunken door de centrale regering en door het nationale parlement naar zich toe kan worden getrokken, zodanig dat wij één van de meest essentiële aspecten van de autonomie zouden hebben verloochend. En die autonomie is al zeer zwak.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, het is evident dat het hier in de eerste plaats gaat om een bevoegdheidsconflict. Naar onze mening – en ik meen dat men daar niet omheen kan – is de

Baert

centrale regering en het nationale parlement voor deze materies gewoon niet bevoegd. Dat belet niet – dat weten we allemaal – dat een bevoegdheidsconflict meteen ook een belangenconflict kan zijn. Ik geloof niet dat iemand dat zal betwisten. Men kan dus de twee procedures voeren ; het aanvatten van de ene betekent uiteraard niet dat men van de andere zou afzien. Het is dan nog altijd mogelijk de andere verder te voeren. Ik meen dat op het ogenblik een serieus overleg en een ernstig opnieuw bekijken van de bevoegdheden van respectievelijk de Gewesten en het nationale parlement nuttig en noodzakelijk zijn. Wij zullen dan, niet zozeer uit de impasse geraken, als wel bepaalde beginselen, die ons allemaal dierbaar moeten zijn, hebben veilig gesteld. Het kan niet zijn dat bepaalde beginselen door deze Raad of door deze Executieve worden erkend die er in feite zouden op neerkomen dat wij ons ontdoen van één van onze voorname bevoegdheden.

Wij hebben gezegd – en ik denk dat het zeer waar is, en ik meen ook het in alle rust en sereniteit te hebben aangetoond – dat wanneer wij straks stemmen over de beleidsnota ter zake van de derde industriële revolutie in Vlaanderen en wanneer wij die hebben goedgekeurd, wij ons belachelijk maken indien wij aanvaarden dat betreffende dezelfde materies het nationale parlement zou bevoegd zijn. De bevoegdheid is exclusief.

Ik hoop dat de Vlaamse Raad zal aanvaarden dat dit belangenconflict kan worden goedgekeurd, zodat dit beginsel kan worden veilig gesteld. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : De heer Baldewijns heeft het woord.

De heer E. Baldewijns (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw en heren Ministers, geachte collega's, het huidige ontwerp van herstelwet in het nationaal parlement bevat een aantal artikelen met betrekking tot het beheer van het rijksonderwijs (de artikelen 83 tot 85).

Zoals in de memorie van toelichting

zelf toegegeven handelen deze artikelen uitdrukkelijk over de beheersstructuren van de rijksscholen en streven ernaar aan deze scholen een autonoom statuut te geven. Zo handelt artikel 84 over de organieke regelen in verband met het financieel en materieel beheer van deze staatsdiensten met afzonderlijk beheer.

Het is duidelijk dat al deze aangelegenheden rechtstreeks de bevoegdheid van de overheid betreffen in haar functie van inrichtende macht van het rijksonderwijs.

Het artikel 59bis, § 2, 2° van de Grondwet citeert deze materies die uitdrukkelijk gereserveerd zijn voor de nationale overheid, normen, diploma's enzovoort. Deze uitzonderingen dienen bovendien strikt geïnterpreteerd te worden. In de optiek van alle Vlaamse partijen is het de Vlaamse Gemeenschap die in de eerste plaats bevoegd is voor onderwijs.

De nationale regering is dus grondwettelijk niet bevoegd voor het inrichten van het onderwijs.

Het dralen van de nationale regering – en dit in tegenstrijd met haar eigen regeerakkoord waarbij een correcte toepassing van artikel 59bis, § 2, 2° van de Grondwet werd aangekondigd – heeft er tot nog toe geleid dat de ongrondwettelijkheid instant werd gehouden wars van het Vlaamse standpunt.

Slechts schoorvoetend en druppelsgewijze wordt door de nationale regering gewerkt aan de effectieve overheveling van het onderwijs : zelfs voor het kunstonderwijs zijn de gebouwen van het Rijk nog steeds niet afgestaan. De nationale Ministers remmen met de beide voeten hoewel zij geen enkele aanspraak ter zake kunnen doen gelden.

Op 8 februari van dit jaar hebben de heren Swaelen, Van Miert, Verhofstadt en Anciaux als Vlaamse partijvoorzitters samen met de Gemeenschapsministers van de 4 partijen vertegenwoordigd in de Executieve, unaniem een standpunt ingenomen in verband met de communautarisering van het onderwijs. Dit akkoord werd ruim in de pers gecommentarieerd. In

het akkoord werd een restrictieve interpretatie van de Grondwet aangevaard. Ook werd een afspraak gemaakt over de verdere werkzaamheden ter uitvoering van het unaniem Vlaams standpunt inzake de communautarisering van het onderwijs.

Ook de autonomie van het rijksonderwijs – materie enkel te regelen door de Vlaamse Gemeenschap – werd op de agenda geplaatst, een technische werkgroep werd onder meer met de opdracht belast om een decreet – geen wet – in voorontwerp voor te bereiden.

Volgens de Vlaamse Executieve en haar Voorzitter, de heer Geens was het bereikte akkoord sedert april 1983 een belangrijke stap voorwaarts op weg naar de communautarisering van het onderwijs.

Vandaag moeten wij echter vaststellen, mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, dat deze euforie de domper wordt opgezet. De nationale regering, en meer in het bijzonder de Vlaamse Ministers, hebben zich dit akkoord niet aangetrokken. De huidige artikelen van de herstelwet met betrekking tot het beheer van het rijksonderwijs hypothekeren aldus de uitvoering van het akkoord.

Na meer dan 2 jaar wachten op de concrete uitvoering van artikel 59bis, § 2, 2° van de Grondwet moet vandaag de onthutsende vaststelling gedaan worden dat de nationale regering blijft optreden in materies waarover uitdrukkelijk een akkoord bestaat dat de Vlaamse Gemeenschap dit in de toekomst zelf zou regelen.

Niet alleen voor de voorzitters van de Vlaamse partijen is dit een uitdaging, maar ook voor de Vlaamse Executieve. Inzonderheid wordt aan de heer Lenssens een fameuze hak gezet daar waar u steeds gepoogd heeft minimaal te redden wat er te redden valt.

Wij waren het gewoon dat diegene die normaliter de sterspeler moet zijn op het onderwijsveld in Vlaanderen, slechts vijf minuten werd ongesteld bij de gratie Coens. Deze sterspeler mocht alleen langs de lijn warm lopen.

Thans is echter alle schroom verdwe-

Baldewijns

nen : de nationale Minister van onderwijs, wettelijk slechts belast met 7 „uitzonderingen” speelt de hele match uit. De eigenlijke bevoegde Minister, de heer Lenssens, blijft invaller maar mag zelfs zijn training niet uittrekken op het bankje. Nochtans is u, mijnheer Lenssens, dan toch ontegensprekelijk bevoegd over het kunstonderwijs en dit met eigen middelen.

Met de herstelwet werd op vele vlakken geen rekening gehouden met de autonome bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en worden aldus de Vlaamse belangen geschaad.

De huidige motie betreffende een belangenconflict heeft tot doel de grondwettelijkheid te doen eerbiedigen, de bevoegdheid van de Vlaamse Raad te

beveiligen alsmede het akkoord tussen de Vlaamse partijen, dat een brede consensus in de Vlaamse Raad vertegenwoordigt, duidelijk tegen te stellen aan deze artikelen in de herstelwet die het autonoom beheer van het rijksonderwijs door de nationale overheid willen laten regelen.

Mijnheer de Minister, geachte collega's, ik meen dat deze motie bijgevolg het overleg met de nationale regering zal mogelijk maken.

Wij hopen ter zake te mogen rekenen op de steun en het begrip van alle Vlaamse partijen. **(Applaus bij de SP en de W)**

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, ik stel voor hier onze werkzaamheden van deze voormiddag te beëindigen.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 11.45 uur.